

АГРАРНА

**Вересень
2015 р.**

АКАДЕМІЯ

ГАЗЕТА ПОЛТАВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АГРАРНОЇ АКАДЕМІЇ

З ЮВІЛЕЄМ, ДОРОГІ КОЛЕГИ, СПІВРОБІТНИКИ, СТУДЕНТИ!

Минають роки, десятиліття, змінюються покоління та незмінною залишається суть вищого аграрного закладу – підготовка висококваліфікованих спеціалістів для сільського господарства.

95 років пройшло з того часу, коли в далекому 1920 році було закладено підвалини одному зі старіших аграрних закладів нашої держави – Полтавському сільськогосподарському інституту.

Багата, часто непримітна до його долі історія вузу. Непрості роки його становлення, голодомор 1932–1933 років, Велика Вітчизняна війна, нелегкі роки післявоєнної відбудови. Тієї, дякуючи самовідданій праці колективу вузу, він вистояв, подолав усі складнощі і перетворився у потужний вищий навчальний заклад, що нині називається – Полтавська державна аграрна академія.

Сьогодні академія – це солідний навчально-науково-виробничий комплекс, до складу якого входять чотири коледжі, три технікуми. Він має висококваліфікований науково-педагогічний колектив та сучасну матеріально-технічну базу, що дає можливість готувати спеціалістів, конкурентоздатних на світовому ринку товарів і послуг, які зможуть працювати в нових умовах.

Але життя не стоїть на місці, сучасне аграрне виробництво потребує фахівців нової формації. Тому в академії іде пошук шляхів модернізації навчального процесу, науково-дослідної роботи, надання максимальної уваги практичній підготовці студентів з тим, щоб поставити вуз на рівень передових закладів нашої країни та Європи.

Оглядаючи історію вузу, приємно констатувати, що з його стін вийшло понад 50 тисяч фахівців, які трудилися і трудяться у різних куточках України і колишнього Радянського Союзу, а на Полтавщині немає жодного села, де б не було наших випускників.

Ми живемо в непрості часи, та колектив вузу готовий здолати будь-які труднощі. Будемо продовжувати розвивати й збагачувати славні традиції свого навчального закладу, рухатися вперед, готувати спеціалістів, які б сприяли підвищенню економічного потенціалу аграрної галузі і на цій основі гарантували продовольчу безпеку нашої держави.

Щиро вітаю усіх викладачів, працівників та студентів з ювілеєм Полтавської державної аграрної академії. Ювілей – це не просто свято. Це – здобутки усіх років. Тож нехай їх буде ще багато, щоб здійснилися всі задуми! Добра, довголіття, міцного здоров'я на ціле століття!

Валентина Аранчій,
ректор академії, професор

З НОВИМИ СИЛАМИ – ДО ПЕРЕМОГ!

Від імені ректорату академії дозволяю привітати всіх з початком нового навчального року! Від усього серця бажаємо всім вам щасливої долі, радості звершень, наснаги та здоров'я!

Особливого привітання заслуговують наші першокурсники, яким ми щиро дякуємо за вірний вибір нашого навчального закладу. Запевняємо вас, що роки, проведені в Академії, стануть найкращим періодом вашого життя. Ви здобудете нових друзів і мудрих наставників, отримаєте нові якісні знання та навички, престижну професію.

Наша Академія має славу історію, значні здобутки, серйозну репутацію. Її науково-освітній комплекс є найпотужнішим в області, відноситься до найбільших в Україні серед профільних вищих навчальних закладів.

Виходячи з підсумків вітчизняних та міжнародних рейтингових агентств, академія є лідером у вищій освіті області, входить у десятку найкращих серед аграрних вищих навчальних закладів.

Позитивною тенденцією сьогодення стало розуміння значущості аграрного сектору країни для забезпечення її продовольчої та економічної безпеки, підтримання її конкурентоздатності. На сьогоднішньому ринку праці найбільшим попитом користуються фахівці аграрного сектору, який розвивається найінтенсивніше поряд з іншими галузями економіки. Зростає престиж аграрних спеціальностей нашого вишу. А значить, у ваших руках майбутнє аграрного сектору та країни. Маючи хороші знання і добру практику, ви використаєте їх для розвитку кар'єри та власної справи. Вас чекає успіх та благополуччя!

Наші випускники впевнено зарекомендували себе на ринку праці як висококласні фахівці. За багаторічну історію закладу вони стали визнаними в регіоні та аграрному секторі країни. В академії успішно діє Асоціація випускників, яка підтримує нас. Провідні

сільськогосподарські підприємства області, очолювані нашими випускниками, стали філіями кафедр та факультетів академії.

Наш сучасний студент розуміє, що знання – це успіх, а наукові досягнення – це конкурентна перевага. В академії активно працює студентське наукове товариство та наукові гуртки. Наша молодь здобуває визнання на різноманітних наукових конкурсах. Також, в академії наші студенти мають час на свої захоплення, як спортивні, так і мистецькі. Вони беруть активну участь у молодіжних громадських ініціативах, є лідерами студентського самоврядування країни. Ми пишаємось перемогами наших студентів на наукових та мистецьких конкурсах, спортивних змаганнях. Адже ваші, дорогі діти, успіхи – це наша гордість.

Ми зараз, як ніколи, розуміємо, що Україна – то єдина потужна, працелюбна, дружня родина! Вважаємо, що наша Полтавська державна аграрна академія – то єдина сім'я. Пишаємось кожним з тих, хто так чи інакше пов'язаний з нею, творив її історію.

Окремо хочеться привітати наш науково-педагогічний колектив та усіх співробітників. Від вашої натхненної праці залежить успіх наших дітей. Тож, сил вам та наснаги.

Дорогі наші першокурсники! У ваших руках ваше майбутнє та майбутнє країни. Цей новий етап вашого життя – це час вдячності батькам, відкритих можливостей для подальшого життєвого успіху. Всі ваші майбутні досягнення – у навчанні, кар'єрі, ваше щастя є найголовнішим для ваших батьків, а з цього моменту – і для нас, дружної сім'ї Полтавської державної аграрної академії.

*Сердечно вітаємо
зі Святим знань та початком нового
етапу в житті! Успіхів вам у навчанні,
надійних друзів та мудрих наставників
на все життя! Щасливої вам долі!*

*З найкращими побажаннями
Валентина Аранчій,
ректор академії, професор*

АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНОМУ КОЛЕДЖУ – 120 РОКІВ

У другій половині XIX століття Полтавське губернське земство, поряд з відкриттям загальноосвітніх шкіл, розгорнуло роботу, спрямовану на поширення професійної освіти. У 1892 році земство купило в передмісті Полтави (Павленках) земельну ділянку понад 18 десятин і розпочало підготовчі роботи до відкриття школи садівництва і городництва. Тут було збудовано навчальний корпус, майстерню, житлові приміщення. Ділянки землі розбито відповідно до навчальних цілей і засаджено плодовими деревами. Школа почала працювати, маючи 30 учнів.

В 1895 році земство відмовилось від клопотання про створення в Полтаві сільськогосподарського інституту, заснувавши Полтавську нижчу школу садівництва і городництва на куплений садибі садівника І. Гуссона. Адміністративний і викладацький персонал складався з керуючого – агронома В. П. Ольховського і однієї вчительки загальноосвітніх предметів, яка за сумісництвом завідувала господарством. Для керівництва практичними роботами учнів школа мала садівника. У Статуті визначалась головна мета навчального закладу: навчати дітей сільському господарству як теоретично, так і практично, умінь і навичок з плодівництва, городництва, декоративного садівництва, а також дати знання з хмільництва, бджільництва, столярної і корзиноплетільної справи. Школа була розрахована на 4-річний строк навчання і в майбутньому мала один підготовчий і три спеціальних класи. Після теоретичного курсу учні повинні обов'язково пройти річну практику.

У листопаді 1920 року училище садівництва перетворюють на середній спеціальний навчальний заклад – Полтавський технікум садівництва. У його розпорядження передали господарство колишнього училища садівництва по вулиці Мінійлівській 7 та навчальний корпус колишнього духовного училища по вулиці Колонійській 18. У передвоєнне двадцятиріччя технікум послідовно іменувався агрокооперативним, садівничо-городнім, сільськогосподарським.

Від Полтавської школи садівництва другого розряду до Аграрно-економічного коледжу Полтавської державної аграрної академії – таким є 120-річний славний шлях одного з найстаріших сільськогосподарських навчальних закладів країни. За цей час із його аудиторій випущено понад 17 тисяч молодших спеціалістів сільського господарства. У різний час за-

Навчальний корпус Полтавського технікуму садівництва (1920 р.)

клад закінчили колишній голова Ради Міністрів УРСР Никифор Тимофійович Кальченко; відомий український письменник, Лауреат Державної премії імені Т. Г. Шевченка Петро Йосипович Панченко (Петро Панч); вчений-агроном, діяч мічурінської агробіології СРСР, академік ВУАН, академік ВАСГНІЛ, академік АН СРСР, президент ВАСГНІЛ, Герой Соціалістичної Праці Трохим Денисович Лисенко; генерал армії, Герой Радянського Союзу і Герой Соціалістичної Праці Іван Миколайович Третяк; видатний український вчений, академік Національної академії наук України, доктор економічних наук, професор, академік НАН України Олексій Мусійович Онищенко; Герой України Тетяна Михайлівна Корост та багато інших.

Нині Аграрно-економічний коледж є структурним підрозділом Полтавської державної аграрної академії і здійснює підготовку молодших спеціалістів за такими спеціальностями: «Технологія виробництва і переробки продукції рослинництва», «Бухгалтерський облік», «Фінанси», «Землепорядкування», «Організація виробництва» та «Зелене будівництво і садово-паркове господарство». Навчально-виховний процес забезпечують понад 70 кваліфікованих викладачів.

Матеріальна база навчального закладу – це два навчальних корпуси, 30 кабінетів і лабораторій, оснащених технічними засобами навчання, сучасною комп'ютерною технікою, бібліотека з читальним залом, актовий і спортивний зали, гуртожиток. З 2000 року у коледжі функціонує республіканський навчально-практичний центр з використання сучасної електронної та комп'ютерної техніки у землепорядковому виробництві.

Водночас життя коледжу – це не лише якісний навчальний процес, а ще

й цікаве та корисне дозвілля: науково-пошукова робота, художня самодіяльність, волонтерська діяльність, гуртки, олімпіади, спортивні секції, креативні виховні заходи, зустрічі, екскурсії, майстер-класи, змагання, конкурси – і, звичайно, перемоги. Щороку студенти коледжу посідають призові місця у Міжнародному конкурсі з української мови імені Петра Яцика, Міжнародному мовно-літературному конкурсі імені Тараса Шевченка, Всеукраїнській олімпіаді з української мови, науково-практичних конференціях, Обласному міжвузівському мистецькому фестивалі конкурсі «Студентська весна», спортивних змаганнях.

Важко переоцінити роль спорту і художньої самодіяльності в навчально-виховному процесі. Адже працюючи в аматорському гуртку, студент має реальні шляхи для самореалізації, а мистецькі заходи – це невичерпне джерело його духовного життя. Це молодий та живий організм, який постійно знаходиться у творчому пошуку. Завдяки художній самодіяльності в студентів насичене життя. Саме ці гуртки акумулюють, очищають, утверджують і возвеличують духовність окремої людини і народу в цілому; їх завдання – навчити помічати й розуміти прекрасне, цінувати його та власноруч творити, збагачувати духовний світ молоді.

Саме з такого розмаїття подій і складається нетлінна історія коледжу. Мабуть, таким і має бути життя сучасного навчального закладу – оснащеним новітніми навчальними технологіями, креативними педагогічними ідеями, наповненим добрими справами, цікавими подіями, хвилюючими зустрічами, мудрими вчинками, щирими переживаннями.

Усіх, хто мав честь навчатися або працювати в Аграрно-економічному коледжі Полтавської державної аграрної академії, об'єднує спільна професійна гордість. Саме тут закладалися перспективи розвитку, збагачувався живий досвід аграрно-економічної школи.

Рідному коледжу хочеться побажати довгих років життя і, звичайно, багато студентів, які стануть гордістю свого навчального закладу!

*Микола Шевніков,
директор коледжу,
доктор сільськогосподарських наук,
професор*

ПОЛТАВСЬКОМУ ТОВАРИСТВУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА – 150

У 1865 році було організовано Полтавське товариство сільського господарства, головним завданням якого був пошук такої системи ведення сільського господарства, яка забезпечила б високу дохідність у пореформенний період, при нових економічних умовах, при розвитку переробної промисловості і зрослому попиті на сільськогосподарську продукцію.

Виникнення Товариства зобов'язане прибічниці відміни кріпосного права княгині Олені Павлівні, яка звернулася до князя Л.В. Кочубея з пропозицією організації товариства землевласників Полтавської губернії.

29 вересня (10 жовтня) 1865 року відбулося перше засідання Товариства, на якому першим президентом було обрано Л.В. Кочубея.

Товариство намітило здійснити ряд заходів, спрямованих на піднесення сільського господарства.

У 1866 році Товариство обговорює пропозицію про створення полів або ферми для сільськогосподарських дослідів, яка надійшла від першого секретаря Товариства Ф.І. Гейдука.

У 1882 році правлінням Товариства була представлена Міністру державних маєтностей програма разом з кошторисом на створення і утримання дослідної станції.

Губернські земські збори визнали створення дослідного поля не лише бажаним, але і необхідним. Однак, через відсутність необхідних коштів лише в 1884 році губернське земство відпустило Товариству на щорічні витрати дослідного поля 3050 рублів і затвердило його Статут. На основі Статуту 28 жовтня (10 листопада) Полтавське товариство сільського господарства обрало першу раду дослідного поля.

Товариство не лише створило наукову установу – дослідне поле, а й здійснювало широкомасштабну програму наукових досліджень і організаційних заходів у галузях сільського господарства.

Найвизначнішою у вітчизняному та світовому вимірі була діяльність Товариства протягом президентства Д.К. Квітки. Кількість дійсних членів, членів-кореспондентів та почесних членів склала 450 осіб, не тільки з 15 повітів Полтавської губернії але і Харківської, Київської, Чернігівської, Херсонської та інших.

Провідні його члени входили до всіх представницьких органів Міністерства землеробства (сільського господарства). До речі, саме Товариство виступило ініціатором появи першого в країні Міністерства землеробства.

Товариство здійснило істотний внесок у становлення і розвиток наукових основ вітчизняних сівозмін у системах землеробства.

Через полтавське дослідне поле Товариству вдалося відпрацювати практичні основи боротьби з руйнівними наслідками посух.

Товариству належить ініціатива з питань лісозбереження, а також по створенню організації, що займалася питаннями боротьби з пісками та ярами, заснуванню насінневого розсадника. В 1916 році при Товаристві було відкрито Насінневе бюро, яке видало «Краткий каталог кормовых, огородных и цветочных семян».

У вересні 1895 року була відкрита Полтавська школа садівництва і городництва.

Значну увагу Товариство приділяло вивченню глибини обробки ґрунту, розвитку тютюництва, а також вело активний пошук шляхів боротьби зі шкідниками сільськогосподарських культур. Було встановлено премію за кращий спосіб боротьби з хлібним жуком.

Товариство виступило ініціатором створення в регіоні мережі метеостанцій, перша з яких була відкрита у селі Рибці, яка потім переведена на Дослідне поле.

Позитивним прикладом успішної діяльності Товариства є те, що на момент його створення середня врожайність зернових складала 6,1 ц/га, а станом на 1914 рік – 11,7 ц/га.

Товариство значну увагу приділяло розвитку тваринництва. Зокрема, обговорюються питання експорту свиней, а також проведення дослідів по їх відгодівлі, по виявленню порівняльної ефективності відгодівлі місцевої і беркширської породи, затрат кормів на одиницю привісу, ефективності годівлі при використанні азотистих і крохмалистих кормів.

У галузі конярства серйозна робота розпочалася 1895 року з'їздом конезаводчиків і конярів Полтавської губернії. Було зроблено висновок, що покращення місцевого робочого коня доцільно здійснювати шляхом використання арденської породи. Були розроблені заходи зі збільшення поголів'я коней у Полтавській державній конюшні, з розвитку Дібрівського кінного заводу, який сьогодні є одним із провідних заводів рисистого конярства України.

З метою покращення місцевої великої рогатої худоби було засновано 21 племінний пункт з биками симентальської породи, пізніше при Товаристві відкрили постійну комісію з тваринництва.

Були організовані спеціальні наради з удосконалення галузі вівчарства і було прийнято рішення про придбання овець каракульської породи для покращення грубошерстого вівчарства. З цією метою з Бухари було завезено майже 2,5 тис. племінних тварин каракульської породи.

Саме завдяки вагомим науковим дослідженням у царині тваринництва, і особливо свинарства, на базі відділу тваринництва дослідної станції у 1928 – 1930 роках був організований Всеукраїнський інститут експериментальної зоотехнії, а потім і Всесоюзний науково-дослідний інститут свинарства, очільником якого став професор О.П. Бондаренко.

Віце-президент Полтавського товариства сільського господарства, перший губернський агроном Полтавської губернії П.М. Дубровський став одним із організаторів створення теперішньої Полтавської обласної універсальної наукової бібліотеки імені І.П. Котляревського.

Товариство вперше порушило клопотання про організацію на Полтавщині вищого аграрного навчального закладу. Тричі (1909, 1910 і 1916 рр.) піднімалося це питання, і лише у 1920 році намагання Товариства здійснилися – такий аграрний заклад було відкрито (нині це Полтавська державна аграрна академія).

Проблемні з'їзди, повітові ярмаркові сільськогосподарські виставки, яких протягом 1879 – 1895 років проведено 37, сприяли освіченості на науковій основі всіх зацікавлених, хто займався сільським господарством.

Велике популяризаційне значення мали друковані органи Полтавського товариства сільського господарства. З 1867 року почали виходити «Журнали засідань». У травні 1896 року побачив світ перший номер щотижневика «Хуторянин», який приніс Товариству світову заслужену славу. З 1909 року почали видаватися збірники сільськогосподарських статей під назвою «Календарь Хуторянина».

Вчитуючись у сторінки історії Полтавського товариства сільського господарства, осмислюєш велич і масштабність зробленого ним. Та головне в тому, що результати багатьох наукових досліджень, проведених того часу, зроблених висновків, актуальні і сьогодні.

Тож є всі підстави для відродження на Полтавщині цього унікального в історико-науковому плані об'єднання – Полтавського товариства сільського господарства.

Микола Опара,
кандидат сільськогосподарських наук,
професор кафедри землеробства
і агрохімії, Заслужений працівник
сільського господарства України

ПІОНЕРУ ОРГАНІЧНОГО ЗЕМЛЕРОБСТВА УКРАЇНИ – 80

20 серпня цей поважний ювілей відзначив наш випускник, Почесний професор нашої академії, засновник приватного підприємства «Агроєкологія» Шишацького району Семен Свиридонович Антонєць.

Син Землі, Людина – легенда, борець за здоров'я людей, а загалом – це унікальна особистість. І унікальність його в тому, що він – творець неоціненного багатства людства – органічного землеробства.

Понад 40 років у господарстві запроваджено ґрунтозахисний, вологонакопичувальний і вологозберігаючий обробіток ґрунту без застосування синтетичних мінеральних добрив, хімічних засобів захисту рослин.

Динамічна система органічного землеробства, за якою працює С.С. Антонєць особливо актуальна нині, коли йде глобальне потепління. Саме ця система вписується в положення природоохоронної Конвенції, прийнятої Організацією Об'єднаних Націй, про зміну клімату, про біологічне різноманіття, по боротьбі з опустелюванням. І, дякуючи цій системі, це господарство, в умовах сильного дефіциту вологи, є оазою серед спекотного степу.

Уже тривалий час ґрунти України мають від'ємний баланс фосфору, калію, азоту. У ґрунт надзвичайно мало повертається поживних речовин, виносених урожаєм. В «Агроєкології» це вирішується шляхом вирощування і заробки в ґрунт сидеральних культур: гречки, олійної редьки, гірчиці.

У господарстві культивується своєрідна сівозмінна з великим набором культур на противагу великим холдингам, де вирощується лише кукурудза, соняшник, соя.

Семен Свиридонович не випадково назвав господарство «Агроєкологія», адже екологія – це взаємодія живих організмів з навколишнім природним середовищем, і господарювання тут базується на збереженні й природному відтворенні родючості ґрунту.

Дбаючи про родючість землі, його заповітна мрія – залишити її живою, родючою для дітей, онуків, правнуків, для майбутніх поколінь. І він впевнений у тому, що це буде так, адже вміст головного показника, що визначає родючість ґрунту, – гумусу, зростає.

Не дивлячись на складні погодні умови, в господарстві щорічно одержують добрі врожаї зернових культур. Ось і нинішнього року зібрано щедрий урожай з високими якісними показниками. Так, озима пшениця має показники, що відповідають не

лише найвищим українським, а й світовим стандартам: середній вміст білка понад 15%, клейковини – 29 – 30%. Отже, хліб з цього зерна буде запашним, смачним, і головне – корисним для здоров'я, а переробний цех підприємства порадує споживачів сертифікованими крупами й борошном у широкому асортименті.

В «Агроєкології» тісно збалансовані галузі рослинництва і тваринництва. Тут понад 5,5 тис. голів великої рогатої худоби. За 7 місяців нинішнього року вироблено понад 7,1 тис. т молока, сертифікованого державою для виробництва продуктів дитячого харчування. Це молоко містить в середньому 3,68% жиру й 3,23% білка, цінних за своїми властивостями для повноцінного харчування людей.

С.С. Антонєць – особистість, яка не зупиняється на досягнутому. Він чує землю, її потреби і тому великого значення надає її обробітку.

Поставивши завдання створення таких агрегатів, які б на висоті точки росту – це до 4 см – зрізали рослини і щоб ці агрегати мали гостре лезо і щоб вони не забувалися вегетативною масою рослин. Над цим працювали вчені Національного наукового центру «Інститут механізації та електрифікації сільськогосподарства». Такий агрегат був сконструйований у дослідному цеху цього Інституту. А над удосконаленням підрізуючого робочого органу – передові вчені Національної академії наук.

Говорячи про практичне втілення органічного землеробства, Семен Свиридонович підкреслює: «З кожним роком ми краще пізнаємо землю, дещо змінюємо у її обробітку й збільшуємо урожай. І що нас найбільше радує – стан ґрунту з кожним роком покращується. Він краще і легше піддається обробітку, зростає родючість, поля вже можуть самостійно протистояти водній і вітровій ерозії, вони утримують більше вологи».

Завдяки саме його зусиллям і вболіванням за здоров'я людей був прийнятий Закон України «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини».

Земля, як живий організм, потребує захисту, її не можна нівечити плугом, трітати пестицидами й хімічними добривами, а відтак, нищити здоров'я людини, котра споживає продукти отруєних полів – і хліб, і молоко, і м'ясо.

У листі до С.С. Антонця у 1990 році народний академік Терентій Семенович Мальцев писав: «Вот бы в наше село такого председателя. Бы де-

ствительно человек, любящий землю, сельское хозяйство и свой народ. У нас ценят таких людей и называют обычно – «это настоящий мужик». Низкий поклон, успеха Вам и всему Вашему коллективу. Сейте, растите, приумножайте свое богатство».

Здобутки Семена Свиридоновича гідно оцінені державою, він – Герой Соціалістичної Праці, Герой України, Почесний академік Національної академії аграрних наук України, Почесний професор цілого ряду університетів і академій, лауреат багатьох премій і рейтингів всіх рівнів – від міжнародного до місцевого, кавалер великої кількості міжнародних, державних і церковних нагород.

І як не навести слова французького режисера, члена міжнародної організації «Земля та гуманізм» Колін Серро: «Такого живого ґрунту я ніде не бачила, у більшості країн світу він мертвий. У мсьє Антонця він живий, розсипчастий, пахучий».

Семен Свиридонович – видатний український агроєколог, ім'я якого занесене до реєстру найвідоміших європейців.

Він залишив незгладимий автограф на Землі.

Нам приємно, що йому встановлено погруддя на території нашої академії. І проходячи мимо, дивлячись на його, спрямований в далечинь погляд, подумаймо: це людина майбутнього. Колись ми будемо екологічно освічені й розумітимемо, що потрібно дбати про здоров'я нації, про здоров'я людини. А він про це дбає уже сьогодні.

Тож дай йому Бог здоров'я ще на багато-багато років плідної діяльності.

Микола Опара,
кандидат сільськогосподарських наук,
професор кафедри
землеробства і агрохімії,
Заслужений працівник сільського господарства України

НАРИС ІСТОРІЇ

Про відкриття аграрної академії полтавська громада (однією з перших на теренах Російської імперії) почала клопотатися ще в 1885 році, а саме з моменту заснування Полтавського товариства сільського господарства, яке розуміло необхідність фахової підготовки аграріїв. У 1887 році губернські збори звернулися до міської думи з проханням виділити для майбутньої школи 30 десятин землі. А 2 грудня 1909 року Полтавське губернське земство подало клопотання про заснування в місті Полтава вищого учбового сільськогосподарського закладу.

У травні 1919 року спеціальною комісією було розроблено план організації сільськогосподарського інституту в Диканьці на базі маєтку Кочубея. А 23 червня 1920 року приймається рішення про відкриття в Полтаві при Вищій робітничій школі факультету садівництва та городництва. Сільськогосподарський факультет мав у своєму складі три секції: рільничу, садово-городню та тваринництва. Курс навчання мав тривати три роки.

У 1921 році факультет реорганізовано спочатку в сільськогосподарський, а згодом – в агрокооперативний технікум. Протягом 1922 – 1923 н. р. сільськогосподарський технікум об'єднався з агрокооперативним та садовим технікумами. Восени 1926 року технікум було перейменовано на сільськогосподарський політехнікум, який на початку 1929 року був визнаний таким навчальним закладом, який відповідає основним вимогам вищої школи.

На засіданні правління Полтавського сільськогосподарського політехнікуму 9 жовтня 1929 року була прийнята ухвала президії такого змісту: «Заслухавши повідомлення Народного комісаріату освіти про затвердження реорганізації Полтавського сільськогосподарського політехнікуму в сільськогосподарський інститут, прийняти його до виконання і реорганізувати Полтавський сільськогосподарський інститут з такими факультетами: усупільнення сільськогосподарства; індустріалізація сільськогосподарства; рільничий; зоотехнічний; інтенсивних культур; сільськогосподарського будівництва; земельно-порядження». Цією ж постановою було встановлено святкування дня інституту – **1 листопада**.

Новий 1930 рік розпочався для інституту з нових завдань. Центральні органи влади зробили ставку на розвиток тваринництва як вирішального фактора розв'язання проблем. Тому постановою президії Всесоюзної академії сільськогосподарських наук із серпня 1930 року в Полтаві на базі Інституту експе-

риментальної зоотехнії було організовано науково-дослідний інститут свинарства.

Докорінна реорганізація Полтавського сільськогосподарського інституту відбулася 19 серпня 1930 року. Офіційна назва 31 жовтня була затверджена така: Полтавський зоотехнічний інститут. Не минуло й півроку, як його назва знову змінилася на Полтавський інститут свинарства.

Через два роки з'ясувалося, що функціонування вищого навчального закладу з орієнтацією на одне лише свинарство є недоцільним, а тому 7 липня 1933 року йому було повернено попередню назву – зоотехнічний інститут. Восени наступного 1934 року він, як і раніше, став називатися Полтавським сільськогосподарським інститутом, у складі якого функціонували два факультети: агрономічний і зоотехнічний.

На початку 1938 року інститут мав 16 кафедр, у складі яких нараховувалося близько 80 викладачів і обслуговуючого персоналу.

8 вересня 1941 року, тобто за десять днів до захоплення Полтави військами вермахту, була проведена евакуація Полтавського сільськогосподарського інституту до Сибіру. Разом із майном евакуювалися 27 викладачів і 120 студентів. Незважаючи на відсутність навчальних приміщень, інститут за період Великої Вітчизняної війни, переборюючи усі труднощі, зумів зберегти і максимально використати для навчання цінне обладнання, підготувавши для країни 100 висококваліфікованих спеціалістів.

У вересні 1943 року інститут відновив свою діяльність у Полтаві. Однак реалізувати у повному обсязі накреслені плани виявилось «неможливим через відсутність професорсько-викладацьких кадрів, обладнання та іншого».

Незважаючи на організаційні труднощі, навчальний процес в інституті епохи його відбудови з року в рік підсилювався. Інститут уже в першій післявоєнній рік практично відновив кількість студентів. Наприкінці першої післявоєнної п'ятирічки в інституті в основному було розв'язано проблему кадрового забезпечення навчально-виховного процесу.

У 1949 році інституту було передане господарство в с. Лозівка Диканського району, а у 1956 році – радгосп у с. Бречківка. Того ж року було повністю завершено відновлення головного навчального корпусу, зросла площа студентських гуртожитків, закуплено навчальне і господарське обладнання, трактори та інші складні сільськогосподарські машини найновіших марок.

Важливою подією в житті інститу-

ту була організація у 1960 році двох нових факультетів – економічного та агропедагогічного. У жовтні 1962 року було створено окремий деканат заочного навчання. Водночас перші та другі курси були виділені в окремий факультет, який одержав назву загальнонаукового. В 1962 році в інституті відкрита аспірантура.

На час завершення відбудовного періоду в інституті функціонувало п'ять факультетів: агрономічний, зоотехнічний, заочний, загальнонауковий.

Завершення процесу формування структури Полтавського сільськогосподарського інституту, основа якої збереглася до нашого часу, відноситься до середини 60-х років, коли було відкрито факультет механізації сільськогосподарства. У 1966–1967 н. р. в інституті функціонувало сім факультетів. Факультет громадських професій з 1962 року функціонував на громадських засадах.

У 1981 році розпочалося будівництво комплексу споруд факультету з підготовки іноземних громадян. У 1983 році була збудована студентська їдальня на 330 місць, відкрито три буфети з лінійною роздачі гарячих страв.

Наприкінці 1986 року було введено у дію першу чергу комплексу у складі гуртожитку на 335 місць і блоку обслуговування. Навчальний корпус для іноземних громадян почали будувати наприкінці 1985 року.

Період незалежної української держави – це період подальшого розвитку та змін, що сприяли створенню потужного навчально-наукового комплексу та виходу академії на європейський рівень.

З метою впорядкування системи підготовки спеціалістів і підвищення якості освіти з 1993 року вперше були ліцензовані та акредитовані спеціальності: аграрний менеджмент, агрономія, ветеринарна медицина, зооінженерія, механізація сільськогосподарства, об-

лік і аудит. У цілому інститут за наслідками роботи комісії Міністерства освіти України був акредитований за III освітньо-кваліфікаційним рівнем. З усіх спеціальностей підготовки спеціалістів інституту надано право прийому іноземних громадян, встановлені ліцензовані обсяги для факультету підвищення кваліфікації та факультету підготовки іноземних громадян.

У 90-ті роки зміни торкнулися не лише інституту, як певної юридичної особи, а й кожного факультету, кожної окремо взятої кафедри. З року в рік зростала кількість студентів, зарахованих на навчання на платній основі, згідно з контрактом. З'явилися нові кафедри, новий навчальний корпус площею 10 тис. м², нові факультети, нові структурні підрозділи.

Спільним рішенням Міністерства сільськогосподарства і продовольства України та Українською академією аграрних наук в 1997 році на базі інституту був створений навчально-науково-виробничий комплекс, до складу якого ввійшли: Полтавський державний сільськогосподарський інститут; Інститут свинарства УААН; Полтавський філіал інституту ветеринарної медицини; Хорольський агропромисловий коледж; Полтавський аграрний коледж управління і права; Березововорудський радгосп-технікум; Лубенський сільськогосподарський технікум бухгалтерського обліку; Полтавський технікум м'ясної промисловості; Полтавське науково-виробниче об'єднання «Еліта»; Веселоподільська селекційно-дослідна станція УААН; Устимівська дослідна станція рослинництва УААН; навчально-дослідне господарство «Ювілейний».

У 1998 році інститут отримав право на підготовку спеціалістів за екстернатною формою навчання з усіх спеціальностей, окрім ветеринарної медицини (у межах 5 % від ліцензованого обсягу підготовки за заочною формою навчання).

У 2001 році Полтавський державний сільськогосподарський інститут був реорганізований у Полтавську державну аграрну академію. Із 2002 року запроваджено магістерський курс «Адміністративний менеджмент». Впроваджений магістерський курс «Еколого-економічне рослинництво» є чи не найпершим в Україні навчальним курсом європейського рівня.

З 2005 року академія як вищий навчальний заклад у цілому акредитована за IV освітньо-кваліфікаційним рівнем.

Зараз наш вищий навчальний заклад – це великий навчально-науковий комплекс, до складу якого входять три технікуми, чотири коледжі. В рамках навчально-наукового комплексу відбувається підготовка фахівців за освітньо-кваліфікаційними рівнями бакалавр, спеціаліст, магістр таких напрямів підготовки (спеціальностей): агрономія; адміністративний менеджмент; ветеринарна медицина; екологія, охорона навколишнього середовища та збалансоване природокористування; економіка підприємства; маркетинг; менеджмент; процеси машин та обладнання агропромислового виробництва; облік і аудит; технологія виробництва та переробки продукції тваринництва; фінанси і кредит.

Наш вуз навчає сьогодні близько 6 тисяч студентів. Навчальний процес забезпечує 391 викладач з 31 кафедри, серед яких 36 професорів, докторів наук та 234 доценти, кандидати наук.

Для проходження практики функціонують філії академії – на базі ПП «Агроєкологія» Шишацького району та агрофірми «Маяк» Котелевського району, очолювані Героями України, нашими випускниками Семеном Свиридоновичем Антонцем та Тетяною Михайлівною Корост, та численні філії факультетів, кафедр на базі передових сільгосппідприємств області.

В академії діє аспірантура з 13 спеціальностей, де нині навчаються 139 аспірантів, 50 здобувачів наукового ступеня. Науково-дослідна робота спрямована на вирішення практичних проблем підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва та зосереджується на таких пріоритетних напрямках: органічне землеробство, сучасні методи селекції польових культур, альтернативні джерела енергії, як шлях до енергетичної безпеки держави, зелена енергетика, перспективи плодоовочевого ринку Полтавської області.

Заслуговує на увагу активна участь у науковій роботі студентів, які здобувають численні перемоги на міжнародних

та всеукраїнських конкурсах та олімпіадах.

Полтавська державна аграрна академія має високий рівень міжнародних відносин завдяки тісній співпраці з 16 країнами світу. Викладачі й науковці академії беруть активну участь у міжнародних проектах і програмах галузі освіти та аграрної науки.

Із метою поглиблення знань з іноземних мов в академії відкрито «Мовний центр», який завжди до послуг студентів і викладачів. Центр отримав ліцензію на проведення іспиту Test-daff з німецької мови. В Центрі кар'єри студенти-випускники одержують вичерпну інформацію про можливості працевлаштування. Завдяки діяльності Центру профорієнтаційної роботи та іміджевої політики академія має змогу забезпечити набір абітурієнтів на високому рівні.

Плідно працює підготовчий факультет для іноземних громадян, на якому зараз навчаються більше 100 іноземних студентів із багатьох країн світу. Успішно функціонує Інститут післядипломної освіти, який забезпечує підвищення кваліфікації фахівців, науково-педагогічних працівників та перепідготовку спеціалістів за ліцензованими спеціальностями.

В академії діє художня самодіяльність, активно проводиться спортивна робота, працює Центр дозвілля для студентів, музеї, що носить звання народного.

Академія невпинно розвивається: її навчальна база включає чотири навчальні корпуси, спортивний комплекс, віварій для утримання сільськогосподарських тварин та птиці, ветеринарні клініки, мовний центр, бібліотеку, читальні зали. Функціонує 25 комп'ютерних класів, обладнаних сучасними комп'ютерами, підключеними до мережі Internet. До послуг студентів – 5 гуртожитків, їдальня, чотири буфети та два кафе.

За різними рейтингами академія займає провідні місця серед вищих навчальних закладів аграрного профілю, а також серед вузів Полтавщини.

Потужний навчально-виробничий комплекс, який об'єднує навколо себе Полтавська державна аграрна академія, виконує благородну і необхідну місію підготовки висококваліфікованих фахівців та гідних громадян нашої держави, проводить плідну роботу з розвитку аграрної науки та створення умов для підвищення конкурентоздатності й ефективності аграрної сфери.

Людмила Капачева,

к.е.н., доцент, директор Інституту післядипломної освіти та дорадництва

АКАДЕМІЯ ЗУСТРІЧАЛА ЛИТОВСЬКУ ДЕЛЕГАЦІЮ

15 липня у стінах Полтавської державної аграрної академії відбувся круглий стіл з нагоди відзначення перебування Віленського військового училища у стінах Духовної семінарії з 1915 по 2 січня 1918 року. Литовську делегацію очолює Йакштіс Гінтаутас, начальник Центру воєнної історії Литовської військової академії.

Рівно сто років тому в Полтаві, у стінах Духовної семінарії були розквартировані молоді віленці, які змушені були покинути Литву внаслідок вируючої Першої світової війни. Згадуючи історію, слід зазначити, що у Першій світовій воювали країни двох воєнно-політичних блоків: Антанти (Росія, Франція, Англія) та Троїстого союзу (Німеччина, Австро-Угорщина, Італія), з 1915 р. – Четверного. На 1915 рік територія країн Балтики, Західної Білорусі та Галичини була окупована німецькими військами. Тож Віленське училище, засноване ще 1864 року, було евакуйоване до Полтави.

Здавалося б, що поєднало не поєднуване, на території Духовного закладу розквартирували військових. Однак це було зроблено не просто так, адже обрали саме приміщення духовного закладу як для підтримки молоді, відірваної від Батьківщини, так і враховуючи факт, що семінарія була в той час справжнім духовним символом Полтавщини.

Семінарія заслуговує окремої уваги. Зокрема, це духовний осередок міста, в якому працювали відомі українські державні діячі: наприклад, саме тут над перекладом Біблії працювали Пантелеймон Куліш, І. Пулюй, І. Нечуй-Левицький.

Тривалий час зберігалось Пересопницьке Євангеліє (святе слово перекладене староукраїнською писемною церковнослов'янською мовою 1556–1561 рр.), на якому присягають Президенти України, як на найдорожчий духовний святині.

Насамперед, увагу слід привернути до постаті полтавця, дворянина Бориса Адамовича, відомого генерала литовської армії, за домовленістю якого віленці були прийняті у стінах Духовної семінарії.

Попри те, що внаслідок реформ Віленське училище було утворене 1864 року, нам цікавий маловивчений полтавський період, період Першої світової та національно-

визвольних змагань.

Найвищим наказом від 9 серпня 1909 року начальником Віленського піхотного Військового училища (юнкерського) було призначено полковника Бориса Адамовича. 1910 року

юнкерське училище реформували у військове училище.

Отже, у стінах семінарії знайшлося місце і молодим віленцям. В яких умовах вони проживали, яке завдання стояло перед ними?

Віленці були розквартировані наступним чином: перший батальйон (1, 2 і 5 роти) в теперішньому першому корпусі нашої академії; Другий батальйон (3, 4 і 6 роти) поруч, в новій будівлі Єпархіального училища. Обидві будівлі тоді знаходилися по вулиці Монастирській.

Навчання віленців відбувалися на території поблизу Хрестовоздвиженського монастиря, поруч із полотном залізниці, на полі. Колишні курсанти-віленці згадували особливий дух та виправку, притаманну всім, сильний вишкіл і високий рівень відповідальності стосовно навчання.

Для порівняння підкреслюю: якщо 1901 року, в мирний час тоді ще юнкера відбували навчання в трьох класах і випускалися підпоручиками (найнижче офіцерське звання), то в Першу світову в училищі запровадили прискорений 4-х місячний курс навчання і штат курсантів збільшили з 500 до 900 чоловік. Тож навчалися швидко,

важко, майже без відпочинку.

Відмінною рисою віленців була рівність, не притаманна в ті часи більшості інших військових навчальних закладів, адже попри те, що курсанти мали різні майнові статки Адамович культивував рівне ставлення до всіх!

Очільник Адамович став його душею і за свідченням очевидців являв собою класичний тип офіцера, якого відверто ототожнювали зі словом честь! Своїм слухачам залишив досить змістовну пам'ятку «67 заповідей кадетам», яка не втратила актуальності й до сьогодні та цілком повно характеризує той дух, який запанував в училищі за Адамовича.

Отже, таку пам'ятку можна повісити на вході до будь-якого сучасного навчального закладу:

- загартувувати волю,
- терпіти нужденність,
- жити з відкритим забралом,
- дивитися людям у вічі,
- бути чесним,
- говорити правду,
- не вихвалитися,
- поводитися чемно і скромно,
- знати свої недоліки,
- не виправдовуватися тим, що всі вовком виють та один в полі не воїн,
- бути справжнім, а не видаватися таким,
- бути вдячним! Вдячність –

це перший внесок в уплату боргу і це шосте почуття людини.

Зі спогадів віленця Г. Месняєва відомо, що на 1916 рік генерала Адамовича вже не було в Полтаві, керівництво він передав наступникам, а сам «командував полком на фронті; но его дух, его заветы, правила и идеи продолжали жить и живо ощущались во всем училищном быту». Після Лютневої революції він повернувся у свій маєток на Миргородщині, а потім знову з чистого листа, створював кадetskий корпус в Югославії, вже рятує тих кадетів, які не могли жити на Батьківщині внаслідок більшовицького перевороту.

Помер він 22 березня 1936 року і на спільному пам'ятнику Кадетського цвинтаря в Сарасво було написано його вірш, присвячений останнім юнкерам «Листки отлетевшие, весной чуть пригретые. Мечты нездоровые и песни неспетые».

Прикметно, що наразі актуальними лишаються два девізи віленців:

1. **І один у полі воїн!**
2. **До великого і світлого знай вірний шлях!**

Тамара Шаравара,
д.і.н., завідувач кафедри
іноземних мов та українознавства

Щодо підсумків вступної кампанії 2015 року

Десятого липня 2015 року у Полтавській державній аграрній академії стартувала літня приймальна кампанія. Прийом документів від вступників за ОКР «Бакалавр» (повний термін навчання) проводився до 31 липня включно.

У поточному році від абітурієнтів надійшло 2525 заяв, що на 7,4 % менше, ніж у 2014 році, в тому числі за цільовим прийомом – 212 заяв. Кількість поданих заяв від абітурієнтів за квотою прийому сільської молоді становила 8,4 %. Конкурс заяв на одне місце абітурієнтів, які мали цільове направлення, становив 1,5 особи. Конкурс на одне місце державного замовлення за ОКР «Бакалавр» (повний термін навчання) до ПДАА сягав 11,9 особи.

Слід зазначити, що найбільша кількість заяв надійшла від абітурієнтів, які бажали навчатися за напрямом підготовки «Агрономія», «Ветеринарна медицина» та «Технологія виробництва та переробки продукції тваринництва» (375, 347 та 313 заяв відповідно).

На перший курс за ОКР «Бакалавр» (повний термін навчання) денної форми навчання зараховано всього 474 особи, з них за державним замовленням – 213 осіб. Із загальної кількості зарахованих сільська молодь налічувала близько 87 %, квота цільового прийому виконана на 100 %.

За підсумками вступної кампанії за ОКР «Бакалавр» (повний термін навчання) денної форми навчання найбільше поповнилися лави студентів за напрямом підготовки «Агрономія» (105 осіб), «Технологія виробництва та пере-

робки продукції тваринництва», «Процеси, машини та обладнання агропромислового виробництва» та «Ветеринарна медицина (по 74 особи). Серед зарахування за рахунок коштів фізичних та юридичних осіб лідирує напрям підготовки «Агрономія» (59 осіб) та «Облік і аудит» (42 особи).

Також приймальна комісія займалася прийомом документів від абітурієнтів, які закінчили навчання за ОКР «Бакалавр», успішно склали вступні випробування та побажали продовжити навчання за освітньо-кваліфікаційним рівнем «Спеціаліст» або «Магістр».

У цілому за ОКР «Бакалавр» (зі скороченим терміном навчання або з нормативним терміном навчання на 2 (3) курси) зараховано 599 осіб (334 – денна форма, 265 – заочна форма); з них: за рахунок держзамовлення – 100 осіб і за кошти фізичних та юридичних осіб – 499 осіб).

Усього за ОКР «Спеціаліст» зараховано 372 особи, з них на денну форму навчання – 219 осіб (175 особи за рахунок державного бюджету, 44 особи за рахунок коштів фізичних і юридичних осіб), на заочну форму навчання – 153 особи (14 осіб за рахунок державного бюджету, 139 осіб за рахунок коштів фізичних і юридичних осіб).

За ОКР «Магістр» зараховано 298 осіб на денну форму навчання (з них 68 осіб – за рахунок коштів державного бюджету) та 122 особи на заочну форму навчання.

Валерія Осташова,
заступник відповідального секретаря
приймальної комісії, к.ю.н, доцент

ЯСКРАВИЙ ПОЧАТОК

Вже традиційно склалося так, що початок навчального року співпадає з міжнародним Днем Знань. Саме цього дня – 1 вересня, в Полтавській державній аграрній академії відбулися урочисті заходи, приурочені до початку навчального року, свята знань та привітання першокурсників з початком нового, дорослого життя.

Цього року першокурсники почали своє знайомство з академією зі вступної лекції на тему «Україна понад усе!», де розглядалися такі актуальні на сьогоднішній день питання, як патріотизм, національна свідомість та любов до своєї Батьківщини. Також вони мали змогу познайомитися з деканами, кураторами груп, з викладачами та кураторами від студентської ради своїх факультетів.

О десятій годині абітурієнти всіх факультетів разом зі своїми кураторами, деканами та майбутніми викладачами направились на урочисту лінійку, де відбулася офіційна посвята у студенти. Першокурсникам вручили символічну залікову книжку та студентський квиток, вони промовили клятву студента, скуштували святкового короваю і з цього моменту офіційно вважалися студентами ПДАА.

Після закінчення урочистої посвяти вже студенти відправились на відкриття спортивного майданчику зі штучним покриттям, фітнес-залу та меморіальних дошок: випускнику факультету обліку та фінансів Ошечі Максимі, котрий трагіч-

но загинув у зоні АТО, захищаючи свою Батьківщину, доктору економічних наук, професору Опрі Анатолію Трохимовичу та ректору Полтавського сільськогосподарського інституту Добровольському Миколі Олександровичу (1962 – 1963 рр., 1968 – 1988 рр.).

Також цікавою подією стало відкриття дошки «Символ праці» у холі першого навчального корпусу, приуроченого 95-й річниці Полтавської державної аграрної академії. Символом праці стала золота лопата, як знак тяжкої роботи працівників аграрної сфери виробництва та промисловості.

Здавалося б, що всі урочистості завершені, але на першокурсників у вигляді невеликої перерви, чекала ознайомча екскурсія територією академії. Студентам було детально розказано про структуру академії, всі інститути та їх підрозділи – факультети, розміщення навчальних корпусів, місць дозвілля та відпочинку.

О п'ятнадцятій годині всіх чекала найяскравіша подія цього дня – відкриття студентського парку на території академії та святкова вечірка, котру мали змогу безкоштовно відвідати всі студенти-першокурсники. На них чекали розіграші цінних подарунків з символікою нашого навчального закладу, молодіжна музика, смаколики, найоригінальнішим з яких стало сало в топленому шоколаді, дві тематичні фотозони, де безупинно працювали два професійні фотографи, стіна для побажань, студентські новини та багато-багато іншого. На завершення було проведено мініатюрний холі-фест, де всі отримали спеціальну фарбу. Кожен факультет мав свій колір, але всі вони об'єдналися, як символ єдності всіх студентів нашої рідної академії.

Такого масштабного комплексу заходів для студентів ще не було в жодному вищому навчальному закладі на території Полтави. Аграрна академія задає темп усієї молоді Полтавщини, всій молоді України. Члени студентської ради академії та всіх факультетів разом з адміністрацією доклали багато зусиль для того, щоб цей день запам'ятався всім як найкращий, найщасливіший, найяскравіший день студентського життя майже чотирьохсот нових студентів усіх факультетів найкращого аграрного ВНЗ України – Полтавської державної аграрної академії!

Пчелінцева Александра,
студентка 3 курсу ФВМ

Вишиванка – наш генетичний код

21 травня вся Україна стала наче одним суцільним білим полотном – тисячі людей у більшості міст нашої славної держави, навіть у Криму, одягли вишиванки, переконуючи весь світ у спільній ідеї цілісності і неподільності нашої землі. У рідній Полтаві також відбувся багатотисячний марш у вишиванках. Полтавська

періоду неоліту, трипільської культури.

Зараз вишиванки осучаснені квітковими візерунками. Однією з характерних особливостей української вишивки є яскраво виражена самобутність окремих етнографічних регіонів, таких як Полтавщина, Київщина, Чернігівщина, Гуцульщина, Поділля тощо.

державна аграрна академія не залишилась осторонь вшанування цього історичного надбання. Студенти, викладачі і працівники академії також продемонстрували свої патріотичні почуття, одягнувши в цей день вишиванки. Фактично початок вивченню української вишивки було покладено виданою у 1876 році О. Косач (О. Пчілкою) – матір'ю геніальної Лесі Українки – роботою «Український народний орнамент».

Історія цього свята сягає своєї півторатисячної дати першої згадки про вишиванку. У «Повісті минулих літ» згадується 482 рік, описуючи заснування Києва, де дізнаємося і про одяг славянських братів, то були вишиванки. Згодом всі жителі міста перейняли традицію носити вишиванки. Вишиваючи сорочку чи рушник, ми закладаємо свою долю, – вірили наші предки, вкладаючи сенс у кожен зі стібків. Із давніх-давен для вишиванки були характерні тваринні орнаменти, ромби, розетки, хрестоподібні фігури, що переважно символізували родючість землі і достаток оселі, стали основою східнослов'янського візерунку.

Дані археологічних розкопок, свідчення мандрівників і літописців підтверджують, що вишивання як вид мистецтва тут існує з незапам'ятних часів. Вишивкою, за свідченням Геродота, був прикрашений ще одяг скіфів. Знайдені на Черкащині срібні бляшки з фігурками чоловіків, датовані VI ст., під час дослідження показали ідентичність не тільки з одягом, але і з вишивкою українського народного одягу XVIII–XIX ст. Арабський мандрівник X ст. у своїх розповідях про русів згадує, що вони мали вишитий одяг. На жаль, пам'ятки української вишивки збереглися тільки за останні кілька століть, але навіть цього досить, щоб з'ясувати, що елементи символіки української вишивки збігаються з орнаментами, які прикрашали посуд давніх жителів території України

Так, на Полтавщині вишивали переважно білими нитками, зрідка червоними та сірими. Особливістю полтавської вишивки є співіснування рослинного, рослинно-геометричного та геометричного орнаментів. У розповсюджених мотивах і їх назвах вражає образна спостережливість, тонке поетичне почуття – це «барвінок», «хмелик», «курячий брід», «гарбузове листя», «зозулька» та інші. Ось чому вишиванка – це не тільки художнє оформлення речей, а й духовність нації, своєрідне світобачення, відтворене специфічними художніми засобами.

Обираючи вишиванку, сконцентруйтеся на відчуттях, які переполюють душу, коли ви берете той чи інший виріб у руки. Якщо в цей момент ви відчули тепло, захищеність, спокій, то ви тримаєте в руках ВАШУ річ. Та найкраще – це вишиванка, яку змайстрували ви самі чи близька вам людина, тоді вона стає справжнім оберегом.

Не тільки 21 травня жителі нашого славного міста одягають святкові вишиванки та приєднуються до всеукраїнського Дня вишиванки, разом з усією Україною та діаспорою на весь світ демонструючи свій патріотизм та любов до Батьківщини. Також 19 вересня Полтава вбирається у вишиванки з нагоди щорічного культурно-мистецького народного проекту «Парад «Полтава вишивана», який був започаткований у 2012 році.

Вишиванка – символ здоров'я, краси, щасливої долі, родової пам'яті, любові, святості. Вишиванка на грудях оберігає душу людини від руйнування та занепаду. Останнім часом автентичний одяг швидко входить у сучасну моду, що сприяє зміцненню самосвідомості українського народу. Вишиванка вже стала

дрес-кодом для багатьох заходів та урочистостей, широко використовується у повсякденному житті. Й досі побутує вислів: «Народитися в сорочці» – бути щасливою й успішною людиною. Колективи установ, підприємств, організацій, навчальних закладів, жителі та гості міста пройшли сьогодні святковою ходою від Білої альтанки до Театральної площі, демонструючи свої вишукані та унікальні вишивані сорочки. Протягом ходи учасники співали гімн, українські пісні, відпускали в небо жовті і блакитні повітряні кульки, колективи танцювали народні танці.

Через весь Корпусний парк було протягнуто, здавалось, нескінченний прапор.

Парад вишиванок у Полтаві є символом переконанням того, що наша держава зберегла свою національну ідентичність. Метою цього комплексу заходів було: прищеплення молоді любові до рідного краю, популяризації національного колориту, пробудження почуття гордості за свою країну та її здобутки; формування активної громадянської позиції у молоді, натхнення на подальші звершення та досягнення.

Студенти Полтавської державної аграрної академії з великим захватом долучилися до параду і пройшлися колоною зі знаменом (на фото) центром нашого міста. Студенти разом з іншими учасниками заходу мали змогу відвідати народну виставку-ярмарок, взяти участь у майстер-класі народних умільців. Учасники заходу мали змогу побувати на тематичному концерті, також на відвідувачів чекали багато сюрпризів. Гаслом події було: «Вдягни вишиванку та приєднайся до великої Полтавської родини патріотів. Покажи всім, як ти пишаєшся своїм містом, своєю країною. Щаслива Україна – земля наших дітей!»

Переповнюється серце гордістю за земляків, які не цураються, а пишаться власною історією, примножуючи традиції краю і всієї країни.

Вікторія Жукова,
літературний редактор

СТУДРЕСПУБЛІКА – 2015

Студреспубліка академічного етапу, регіонального етапу, всеукраїнський рівень, зимова студреспубліка... Всі такі різні і водночас поєднані людьми, проектами, виступами учасників, організаторами, Україною... Проблеми, деградація, модернізація, самореалізація, свідомість, громади, вибори... «Республіка вправляє мізки» – це дійсно так. Після республіки ти стаєш іншим, не таким як всі. Ти працюєш, прагнеш, щоб твоя країна стала першою у світі.

Ми працювали на академічному етапі. Розробляли проект «Академія нашої мрії». В цьому році студреспубліка була більш смисловою. Був наголос саме на активній участі студентів у житті академії. Кожен мав шанс проявити себе, змінити своє студентське життя в академії. Дякуючи Т. О. Шараварі, ми дізналися історію нашої рідної аграрки, та як можна з допомогою нашої багатої історії покращити наш ВНЗ.

Проїшли вибори мера, магістрату. Студентським мером ПДАА став Олексій Олефіренко, а в магістрат проїшли: Олександр Міняйло, Дарія Резвіцова, Катерина Лубко, Андрій Шейко, Едуард Білокоз, Алевтина Вакулєнко, Андрій Попряник, Едуард Приймак, Ілля Яровий і Євгенія Бредун.

З 8 по 11 липня пройшов регіональний етап студреспубліки. В цьому році

вона пройшла в іншому форматі – спочатку ОДІ за містом, потім у місті. Темою була «Модернізація Полтави». Студенти нашої академії провели опитування в соцмережах, щоб дізнатися, що саме турбує жителів нашого міста.

Організаторами було виведено на обговорення 4 теми: громади, енергетика, податки, освіта, з яких потім було сформовано 3 партії – «Правильні реформи – ефективне місто», «Модернізація Полтави через масову освіту» і «Сильна громада – запорука ефективної держави». Найбільш неочікуване для виборців було те, що голосувати потрібно не за назву партії, а за їх програму.

Депутатами Студентського магістрату стали: Олена Прихожа, Ольга Забураєва, Богдан Пашенко, Дмитро Кандиба, Станіслав Мостовенко, Олександр Єжов, Владислав Призов, Юрій Сапсай, Олексій Олефіренко, Руслан Тойстер. Мером Полтавської регіональної студреспубліки стала наша студентка Алевтина Вакулєнко.

Яскраво провели свої вихідні інші учасники та жителі нашого міста, адже закриття проводилось у парку культури та відпочинку «Перемога» в рамках концерту Poltava Music Live Awards, учасниками якого були друзі Студреспубліки, відомий гурт DK,Dance (м. Суми),

прогресуючий дуєт «Сен-Тропе» (м. Полтава), який ще й презентував свій новий кліп «Бивша», а також гурт із 23-річною історією ONEYROID (м. Полтава), а також проведення холі-фесту.

Всеукраїнська студреспубліка – це море емоцій, знайомих з різних міст України, це море, справжнє море, робота вночі, оформлення проектів, найважливіших на всьому заході – «План модернізації України».

Серед багатьох ідей, які були проявлені на Студреспубліці, можна виділити наступні:

1. Групою «Комітет модернізації» для ефективного просування модернізаційного процесу запропоновано створення на регіональному (передусім, у найбільш просунутих і готових до важкої роботи зі зламу системи регіонах) та національному рівнях інтелектуальних клубів із залучення прогресивних експертів, громадських діячів, політиків, робота якого б висвітлювалася через доступні медіа. Діяльність таких комітетів має за мету розробку Програми модернізації на різних рівнях управління нашою державою. Крім того, «Комітет модернізації» запропонував створення цілого центру з аналізу та генерації нових проектів у важливих сферах життя (освіта, підприємництво, охорона здоров'я тощо);

2. Група «Довголіття України» працювала над питанням забезпечення здоров'я нації. З конкретних проектів, що були запропоновані, – проект реабілітації учасників АТО;

3. Група з умовною назвою «Україна в топ-20»: зосередила свою увагу на розвитку підприємництва, запропонувавши створення інфраструктури аналізу бізнес-ідей та інвестування в їх розвиток із залученням, у тому числі, державних коштів.

«Комітет модернізації» створили полтавські учасники, а лідером групи був Олександр Глазов, який і балотувався у Студентські мери.

Тетяна Шанда,
студентка 3 курсу
факультету ТВППТ

Аграрка диктує моду Полтавським вищим навчальним закладам

Святкову атмосферу завжди доповнюють подарунки. От і адміністрація ПДАА з нагоди 1 вересня презентувала новий спортивний майданчик зі штучним покриттям. У вузі традиційно вболівають за здоровий спосіб життя та усіляко розвивають спортивну базу.

Ще одним свідченням підтримки ініціатив молоді є відкриття студентського парку –

місця, де можна відпочити, поспілкуватися чи попрацювати. З часом зону відпочинку буде облаштовано доріжками, лавами та новими декоративними насадженнями.

Студенти в захваті від нового спортмайданчику і парку та дякують керівництву за підтримку розвитку спорту та дозвілля в академії.

Прес-центр ПДАА

ВІТАННЯ З-ЗА КОРДОНУ

Полтавська державна аграрна академія для мене є найкращим навчальним закладом, адже саме в її стінах я отримала всі необхідні знання, вміння та навички. Саме тут я зустріла справжніх друзів, знайшла своє кохання і отримала величезний досвід роботи (майже 3 роки) в колективі Інституту післядипломної освіти та дорадництва.

Я вдячна долі, що в 2008 році я обрала для навчання саме Полтавську державну аграрну академію! І сьогодні, в день святкування 95-річчя академії, для мене честь привітати вас всіх із цим святом. Я зичу адміністрації академії та викладачам мати талановитих студентів в аудиторіях, бажаю завжди прагнути до нових знань і досягати найкращих результатів у своїй роботі. Бажаю, аби всі плани, які у вас є з легкістю втілювалися в життя і ви отримували лише приємні емоції та натхнення від своєї роботи.

Студентам хочеться побажати продуктивного навчання, бажаю знайти побільше вірних друзів серед молоді академії. Використайте по максимуму свій студентський статус: користуйтеся всіма можливостями, які дає акаде-

мія, беріть участь у різних конкурсах, олімпіадах, змаганнях, літніх школах, адже студентські роки найкращі в житті! Я бажаю, щоб Полтавська державна аграрна академія процвітала ще не одну сотню років, щоб завжди було чути про високі досягнення в науці як викладачів, так і студентів не тільки в Україні, а й за кордоном! Я пишаюся тим, що я випускниця факультету економіки та менеджменту Полтавської державної аграрної академії!

Юлія Постіл, The Ohio State University, USA

Уважаемые преподаватели и студенты!

Поздравляю вас с Днем рождения нашего учебного заведения! Хочу выразить искреннюю благодарность Академии и ее профессорско-преподавательскому составу за все те основы, которые были заложены за годы обучения в ней.

Академия научила справляться с непростыми ситуациями, дала не просто знания, а научила, как правильно использовать их на практике и в жизни. Я с честью и с гордостью могу сказать, что я выпускник Полтавской государственной аграрной академии.

Желаю Академии достичь ещё больших высот, процветания и огромных достижений!

Алі Агаоглу Бабазаде,
м. Сабирабат, Азербайджан,
випускник факультету
«Обліку та фінансів»
2014 року

Вітання рідній ПДАА з сонячної Італії!

Завжди з гордістю говорю, що навчалася в Полтавській державній аграрній академії й жодного разу не пошкодувала про вибір вузу та професії. Отримані тут знання стали незамінними для роботи за спеціальністю та надзвичайно цінними для здобуття другої вищої європейської освіти. Бажаю рідному навчальному закладу творчого процвітання, нових наукових злетів, перемог та наполегливих студентів!

Марина Маркевич, м. Трієст, Італія, випускниця факультету «Обліку та фінансів» 2007 року

Вітаю свою рідну академію з Днем народження. Щиро дякую їй за надану можливість побачити світ і здобути освіту. Бажаю і надалі залишатись самою найкращою, найвеселішою і найуспішнішою!

Валентин Дона,
м. Пуатьє, Франція,
студент 3 курсу факультету
«Агротехнологій та екології»

З ювілеєм, рідний вуз!

Бажаю займати належне місце серед провідних вищих навчальних закладів, надалі рухатися лише вперед та наступну річницю зустріти у статусі Національної!

Сергій Тимченко,
м. Ставангер,
Норвегія, студент
5 курсу факультету
«Обліку та фінансів»

С искренней любовью поздравляю Академию с ее 95-летием. Хочу высказать глубочайшую благодарность всем преподавателям, за вашу доброту, трудолюбие и неограниченное терпение. Спасибо за то, что помогли мне на жизненном пути. Искренне ваша, Руслана.

Руслана Даценко, м. Мосс, Норвегія, випускниця факультету «Обліку та фінансів» 2013 року

Матеріали підготувала Вікторія Лихопії

Аграрна академія моя, вересень 2015 р.

Засновник і видавець – Полтавська державна аграрна академія

Головний і відповідальний редактор – Вікторія Лихопії

Літературний редактор – Вікторія Жукова

Верстка – Юлія Хрипко

Відповідальність за достовірність інформації, вміщеної в номері, несе автор.

Редакція може не поділяти думку автора.

Адреса редакції: 36003, Полтава, вул. Сковороди, 1/3, корп. 4, кімн. 510, редакційно-видавничий відділ
E-mail: viktorija.lykhopii@pdaa.edu.ua
Свідцтво про реєстрацію ПЛТ №824-81Р від 03.12.2007.
Розповсюджується безкоштовно.

©ПДАА, 2015.